

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 577 din 11.09.2019

Dosar nr: 454/2018

Petiția nr: 4039/22.06.2019

Potent: .

Reclamată: Firea Gabriela

Obiect: blocarea petentului pe pagina de Facebook a reclamatei

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul procedural al petentei

1. .

Numele, sediul și domiciliul procedural al reclamatei

2. Firea Gabriela .

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Potentul susține că este discriminat de către reclamata prin blocarea posibilității emiterii opiniilor/mesajelor personale.

III. Citarea părților

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților în data de 16.07.2018.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Potentul susține că, în data de 09.01. 2018, în urma mitingului organizat de Partidul Social Democrat, în cadrul căruia, primarul General al Municipiului București a afirmat că "trăim într-o dictatura a minorității", a hotărât să-i transmită un mesaj privat pe pagina oficială Facebook, pagină ce poartă denumirea de: Gabriela Firea.

"Doamna Firea, vă rog ca atunci când afirmați că trăim "într-o dictatură a minorității", încercând să ne convingeți că prioritar este electoratul PSD, să nu uitați că 66.69% dintre bucureșteni nu s-

au prezentat la vot, iar din cei care s-au prezentat 57.03% nu v-au votat. Vă rog să nu uitați că la alegerile parlamentare, dintre români care s-au prezentat la vot, 54.53% nu au votat PSD. Ați câștigat alegerile, dar nu reprezentați o majoritate”.

Ulterior, în data de 12.01.2018, în urma evenimentului organizat de Primăria Municipiului București, pentru a răsplăti reușitele sportivei Simona Halep, petentul a hotărât să transmită iar un mesaj privat pe pagina oficială de Facebook reclamatei.

După comentariile lăsate, petentul susține că nu mai poate accesa pagina/contul dnei Primar, nu mai poate lăsa mesaje private ori comenta la postările acesteia.

Având în vedere cele de mai sus, petentul consideră că este discriminat pe motiv că nu a oferit votul Partidului Social Democrat, inclusiv dnei Primar.

Totodată, petentul susține că pagina reclamatei este publică, având în vedere calitatea sa de Primar în funcție, respectiv persoană publică și îi îngrădește dreptul la libertatea de exprimare.

Susținerile reclamatei

7. Reclamata susține faptul că petentul, în mod eronat, consideră că pagina de Facebook cu denumirea “Gabriela Firea” ar reprezenta un canal de comunicare între Primarul General al Municipiului București și cetățeni.

Pagina a fost creată, la inițiativa reclamatei, în vederea postării anumitor mesaje, pe care le consideră concludente și pertinente a fi aduse la cunoștința persoanelor care o urmăresc. Împrejurarea că titularul acestei pagini este însuși Primarul General al Municipiului, nu este de natură să atragă concluzia că acesta nu are dreptul să-și selecteze persoanele care îi pot urmări activitatea.

De altfel, reclamata susține, după cum însuși petentul arată, faptul că pe această pagină de socializare sunt postate fotografiile de familie ori informații referitoare la viața privată.

8. Având în vedere cele de mai sus, reclamata susține că pagina de Facebook cu denumirea “Gabriela Firea” nu este un spațiu public, ci informațiile publicate au natura de informații publice. Informațiile de interes public sunt postate pe site-ul Primăriei Capitalei.

V. Motivele de fapt și de drept

9. **În fapt**, Colegiul Director reține blocarea petentului pe pagina de Facebook a reclamatei.

10. **În drept**, sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). **Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă**

discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 alin. 1 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (pârâtului).

11. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, prevăzută în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct. În situația discriminării indirecte, ne plasăm în câmpul de aplicare al unui criteriu aparent neutru, la prima vedere, ceea ce scoate din discuție un raport de cauzalitate direct, însă în fapt se produce un dezavantaj față de o persoană sau față de un grup de persoane în raport cu o caracteristică sau un criteriu de discriminare interzis. În ceea ce privește existența acestei legături de cauzalitate între tratamentul diferit și criteriul interzis s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009.

12. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

De asemenea, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

13. Raportat la cele de mai sus, Colegiul director trebuie să analizeze dacă reclamata i-a încălcat petentului un drept recunoscut de lege în baza unui criteriu interzis. Din sesizare și susținerile părților la dosar se reține că petentul invocă fapte ce-i îngrădesc dreptul la libertatea de exprimare a gândurilor, pe motiv că nu a votat cu Partidul Social Democrat.

14. Colegiul director nu reține că vătămarea dreptului mai sus menționat de petent a avut la bază criteriul de orientare politică. Colegiul director reține că pagina de Facebook “Gabriela Firea” este o pagină personală de socializare, reclamata având dreptul/posibilitatea, ca toți ceilalți utilizatori ai acestei rețele, fie persoane fizice sau persoane publice, de a selecta persoanele care o urmăresc și care intră în contact cu aceasta. Din sesizare, Colegiul director reține faptul că petentul i-a lasat mesaje private reclamatei. De aici si directa legătură cu posibilitatea de a citi ori nu un mesaj privat, de a accepta ori nu o prietenie. Întalta Curte de Casație și Justiție a stabilit prin Hotărârea nr. 4546/2016 faptul că **“rețelele de socializare constituie o pagină personală susceptibilă de a fi vizualizată de către mai mulți prieteni iar în acest caz informația**

difuzată capătă un caracter public. Facebook nu este un spațiu privat comparabil cu o cutie poștală electronică". În prezenta speță, mesajele au fost lăsate în privat, situație care conduce la caracterul privat al mesajelor/opiniilor, deci poate fi considerată ca o cutie poștală electronică.

Colegiul director reține că, deși informațiile sunt publice (pot fi văzute de prieteni și nu numai), sau sunt de interes public, reclamata are dreptul de a selecta cine și când îi trimite mesaje private.

15. Astfel, raportul de cauzalitate între fapta imputată și criteriul invocat nu poate fi reținut, în sensul art. 2 alin.1, art. 2 alin.3 sau art. 2 alin.5 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Or, astfel cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție „O.G. nr. 137/2000 analizează fapte de discriminare care prin criteriile mai sus anunțate (n.n. art. 2 alin.1) se diferențiază de fapte care sunt de natură să producă aceleași consecințe, dar intră sub incidența altor acte normative” (A se vedea Decizia nr. 1530 din 19 martie 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție).

Colegiul director nu poate reține că faptele imputate în sarcina părții reclamate au fost determinate de criteriul invocat de petent, respectiv criteriul etnic.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

- 2.** Nu se întrunesc elementele unei fapte de discriminare, lipsă legătură de cauzalitate
- 3.** Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Data redactării: 16.09.2019

**Hotărâre redactată și motivată de: Asztalos Csaba Ferenc
Angelica Paraschiv Gergely**

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.